

Obsah

1. I ve vzdělávání přežívají mýty, které ve svém důsledku dětem škodí	3
2. Tvzení, že by se děti neučily bez donucení, je většinou mylné	5
3. I nezáživná látka se dá zvládnout, pokud mají žáci vliv na způsob učení	7
4. Znamky jsou pro kvalitu učení a vytváření zájmu o vzdělání škodlivé	9
5. Je rozumné, aby se všechny děti stejného věku učily ve škole úplně totéž?	11
6. Dobrý učitel by měl být ve třídě spíše režisérem, nikoliv hlavním hercem	13
7. Vědomosti či rozvoj osobnosti není dilema - chce to však jinou školu	15
8. Učebnice nejsou pro kvalitní vzdělávání nepostradatelné	18
9. Doporučení učitelům: když nevíte, zeptejte se dětí	20
10. Kontrola k pěstování odpovědnosti nestačí	22
11. Výuka založená na odměnách a trestech má rizika	24
12. Ve stresu lze ze sebe vydat naučené, ale nelze se učit nové	26
13. Bezpečné klima ve třídě je nutnou podmínkou kvalitního učení	28
14. Znamky a časná selekce dětí jsou velkou bolestí naší školy	31
15. Děti se učí zejména tím, čím žijí - doma i ve škole	34
16. Spolupráce znamená daleko více než soutěžení	36
17. Péče o rozvoj osobnosti žáka není něčím navíc, je i prostředkem pro lepší učení	38
18. Počet dětí ve třídě není tak velkou překážkou, jak se běžně myslí	40
19. Spolupráce rodiny a školy by se neměla omezovat jenom na doučování	43
20. Odpor proti změně lze pochopit, ale i překonat	45
Literatura	47